

Vergaderjaar 1983–1984

18 150 (R 1240)

Wijziging van het op 14 juli 1967 te Stockholm tot stand gekomen Verdrag tot oprichting van de Wereldorganisatie voor Intellectuele Eigendom, alsmede wijziging van vijf andere Verdragen op het gebied van de Intellectuele Eigendom; Genève, 28 september 1979

Nr. 1

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 4 november 1983. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 4 december 1983.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Aan de Staten van de Nederlandse Antillen

's-Gravenhage, 24 oktober 1983

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 28 september 1979 te Genève tot stand gekomen wijzigingen van de navolgende verdragen:

1. Verdrag tot oprichting van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom; Stockholm, 14 juli 1967 (Trb. 1980, 30);
2. Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom van 20 maart 1883, herzien op 14 juli 1967 (Trb. 1980, 31);
3. Berner Conventie van 9 september 1886 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst, herzien op 24 juli 1971 (Trb. 1980, 39);
4. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien; Washington, 19 juni 1970 (Trb. 1982, 183);
5. Schikking van Madrid van 14 april 1891 betreffende de internationale inschrijving van merken, herzien op 14 juli 1967 (Trb. 1980, 33);
6. Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, herzien op 14 juli 1967 (Trb. 1980, 36).

Een toelichtende nota bij deze wijzigingen gelieve u hiernevens aan te treffen.

Voor de hierboven onder de punten 1 tot en met 4 genoemde wijzigingen wordt de goedkeuring voor het gehele Koninkrijk gevraagd. Voor de onder de punten 5 en 6 genoemde wijzigingen wordt de goedkeuring alleen voor Nederland gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht de wijzigingen van de onder de punten 1 tot en met 4 genoemde Verdragen met de toelichtende nota op 4 november 1983 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

1. Samenvatting

Op 28 september 1979 is te Genève in het kader van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (World Intellectual Property Organization; WIPO) besloten tot het opnemen van enige wijzigingen in de navolgende verdragen:

1. Verdrag tot oprichting van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom; Stockholm, 14 juli 1967 (Trb. 1969, 145, laatstelijk Trb. 1980, 30);
2. Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom van 20 maart 1883, zoals laatstelijk herzien op 14 juli 1967 te Stockholm (Trb. 1969, 144, laatstelijk Trb. 1980, 31);
3. Berner Conventie van 9 september 1886 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst, zoals laatstelijk herzien op 24 juli 1971 te Parijs (Trb. 1972, 157, laatstelijk Trb. 1980, 39);
4. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien; Washington, 19 juni 1970 (Trb. 1973, 20, laatstelijk Trb. 1982, 183);
5. Schikking van Madrid van 14 april 1891 betreffende de internationale inschrijving van merken, zoals laatstelijk herzien op 14 juli 1967 te Stockholm (Trb. 1969, 143, laatstelijk Trb. 1980, 33);
6. Aanvullende akte bij de herziene en aanvullende Schikking van 's-Gravenhage van 6 november 1925 betreffende het internationaal depot van tekeningen of modellen van nijverheid; Stockholm, 14 juli 1967 (Trb. 1969, 142, laatstelijk Trb. 1980, 34);
7. Overeenkomst van Straatsburg van 24 maart 1971 betreffende de internationale classificatie van octrooien (Trb. 1972, 81, laatstelijk Trb. 1980, 35);
8. Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien op 14 juli 1967 te Stockholm (Trb. 1969, 141, laatstelijk Trb. 1980, 36);
9. Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals laatstelijk herzien op 13 mei 1977 te Genève (Trb. 1978, 60, laatstelijk Trb. 1980, 37);
10. Overeenkomst van Locarno van 8 oktober 1968 tot instelling van een internationale classificatie voor tekeningen en modellen van nijverheid (Trb. 1969, 235, laatstelijk Trb. 1980, 38).

Tot deze wijzigingen is besloten, voor wat het onder 1 genoemde verdrag betreft, door de Conferentie van de WIPO en voor wat de onder 2 tot en met 10 genoemde verdragen betreft, door de Algemene Vergadering van de bij die verdragen ingestelde Unies.

Ten gevolge van de onderhavige wijzigingen wordt de begrotingstermijn voor elk van de bij bovengenoemde verdragen ingestelde Unies, alsmede de frequentie van de bijeenkomst van de Algemene Vergadering van elk van de Unies van drie op twee jaar gebracht.

Doel van deze wijzigingen is de verdragen in overeenstemming te brengen met de aanbevelingen welke gelden voor de diverse organisaties van de Verenigde Naties. WIPO is sedert 1974 een gespecialiseerde organisatie in het kader van de Verenigde Naties.

2. Algemene beschouwing met betrekking tot de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) en de daarmee samenhangende Unies

De WIPO werd opgericht bij het Verdrag van Stockholm op 14 juli 1967 (Trb. 1969, 145). Het verdrag trad op 26 april 1970 in werking. WIPO heeft haar zetel in Genève.

De oprichting van de WIPO kwam voort uit het streven naar institutionalisering van de samenwerking tussen de lid-staten van het Verdrag van

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van de industriële eigendom en die van de Berner Conventie van 9 september 1886 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst.

De WIPO heeft ten doel de bevordering van de bescherming van de intellectuele eigendom in de wereld en verzekert daarnaast de administratieve samenwerking tussen de Unies, welke zijn ingesteld op het gebied van de bescherming van de intellectuele eigendom. De twee belangrijkste verdragen op het gebied van de intellectuele eigendom verdienen in dit verband nadere toelichting:

a. Het Verdrag van Parijs tot bescherming van de Industriële Eigendom van 20 maart 1883. De landen voor welke dit verdrag geldt vormen een Unie tot bescherming van de industriële eigendom. Onder bescherming van industriële eigendom wordt in dit verdrag verstaan: bescherming van octrooien van uitvinding, gebruiksmodellen, tekeningen of modellen van nijverheid, fabrieks- of handelsmerken, de handelsnaam, aanduidingen van herkomst of benamingen van oorsprong, en bestrijding van de oneerlijke mededinging.

Een aantal lid-staten van de Unie van Parijs heeft voorts nog onderling verdragen gesloten voor bijzondere onderwerpen; de bij zo'n verdrag aangesloten Staten zijn dan verenigd in een bijzondere Unie.

b. De Berner Conventie van 9 september 1886 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst. De landen waarvoor deze conventie geldt, vormen een Unie voor de bescherming van rechten der auteurs op hun werken van letterkunde en kunst. Deze Conventie heeft derhalve betrekking op een gebied dat onderscheiden wordt van de rechten van de industriële eigendom, namelijk het auteursrecht.

Het auteursrecht en het recht van de industriële eigendom vat men samen onder de noemer «intellectuele eigendom».

Het Verdrag van Parijs en de Berner Conventie droegen het administratieve beheer (secretariaat) van de bij deze verdragen opgerichte Unies op aan een Internationaal Bureau. Formeel ging het hier om afzonderlijke bureaus, welke echter in 1893 werden samengevoegd en bekend werden onder de naam Bureaux Internationaux Réunis pour la protection de la propriété intellectuelle (BIRPI), gevestigd te Genève.

Op 14 juli 1967 is onder andere een – voor alle Unies vrijwel gelijklopende – herziening tot stand gekomen van de administratieve bepalingen van de onder a en b genoemde Verdragen en is het Verdrag tot oprichting van de WIPO tot stand gebracht. Als gevolg van deze verdragen heeft het internationale bureau van de WIPO de taken van de BIRPI overgenomen. De gang van zaken bij de Unie van Bern, de Unie van Parijs en de bijzondere Unies wordt sedertdien bepaald door een voor elke Unie gecreëerd orgaan: de Algemene Vergadering van lid-staten van die Unie.

De alle Unies overkoepelende WIPO bevordert de administratieve samenwerking tussen de Unies door middel van de Algemene Vergadering van lid-staten van de WIPO waarin die landen zitting hebben, die naast het WIPO-verdrag tevens lid zijn van tenminste één van de Unies.

Naast de verzekering van de administratieve samenwerking tussen de Unies stelt de WIPO zich als doel de bevordering van de bescherming van de intellectuele eigendom in de wereld. Het hiertoe geëigende orgaan is de Conferentie, waarin naast de lid-staten van de Algemene Vergadering mede die lid-staten van de WIPO zitting hebben, die niet tevens lid van één van de Unies zijn.

Aan de Algemene Vergadering van elke Unie is de behandeling van alle aangelegenheden, die de handhaving en de ontwikkeling van de betrokken Unie betreffen, overgelaten met het daaraan verbonden budgetrecht en toezicht op het secretariaat.

Voor zover het aangelegenheden betreft aan alle Unies gemeen (coördinatie en toezicht op het gemeenschappelijke secretariaat), is de behandeling daarvan gelegd bij de Algemene Vergadering van de WIPO.

3. Procedureregels met betrekking tot de wijziging van de verdragen

Elk van de onderhavige verdragen bepaalt dat tot wijziging van de administratieve bepalingen wordt besloten, voor wat de WIPO betreft, door de Conferentie van de WIPO, en voor wat de onderscheidene Unies betreft, door de Algemene Vergadering van de betrokken Unie.

De onderhavige wijzigingen in alle afzonderlijke (bovengenoemde) verdragen werden op 28 september 1979 aldus aangenomen. De wijzigingen worden van kracht één maand na ontvangst door de Directeur-Generaal van de WIPO van de schriftelijke verklaringen van aanvaarding van drie vierden van de Staten die op het tijdstip waarop de wijzigingen door de Conferentie c.q. Algemene Vergadering werden aanvaard lid waren van de WIPO c.q. Unie en het recht hadden hun stem uit te brengen over de hierbij voorgestelde wijzigingen. Aldus aanvaard binden de onderhavige wijzigingen alle landen die lid zijn van de WIPO c.q. Unie op het tijdstip waarop de wijzigingen van kracht worden.

Op grond van deze procedure zijn inmiddels de wijzigingen van vier verdragen voor de lid-staten, waaronder het Koninkrijk, bindend geworden. Het betreft de wijzigingen van de hiervoor onder de punten 6, 7, 9 en 10 vermelde verdragen. Deze wijzigingen zijn respectievelijk op 3 november 1980, 25 februari 1982, 6 september 1982 en 23 november 1981 van kracht geworden en derhalve vanaf die datum bindend voor het Koninkrijk.

Met betrekking tot de parlementaire aspecten van deze wijzigingsprocedure valt het navolgende op te merken.

De wijzigingen zijn aangenomen door de Conferentie of Algemene Vergadering en zijn dus tot stand gekomen door middel van een besluit van een (orgaan van een) volkenrechtelijke organisatie.

Voor het van kracht worden van de wijzigingen is echter, zoals reeds gezegd, aanvaarding door drie vierden van de lid-staten vereist. Zolang het vereiste aantal lid-staten de wijzigingsvoorstellen formeel niet heeft aanvaard, is de aanvaarding door het Koninkrijk een wezenlijke bijdrage aan het van kracht worden van de voorgestelde wijzigingen. Het aanvaarden van de wijzigingen van de verdragen is een rechtshandeling, welke met zich meebrengt het binden van het Koninkrijk in de zin van artikel 91 van de Grondwet. Ingevolge deze Grondwetsbepaling zal dan ook pas tot de aanvaarding voor het Koninkrijk kunnen worden overgegaan, nadat de wijzigingen parlementair zullen zijn goedgekeurd. Dit speelt overigens uiteraard alleen met betrekking tot de wijzigingen van de onder de punten 1, 2, 3, 4, 5 en 8 genoemde verdragen. De wijzigingen van de onder de punten 6, 7, 9 en 10 genoemde verdragen zijn immers, zoals vermeld, al (ook voor het Koninkrijk) van kracht en daarmee verbindend geworden, omdat zij reeds door het vereiste aantal landen zijn aanvaard.

De binding van het Koninkrijk aan die wijzigingen vloeit niet voort uit de aanvaarding door het Koninkrijk, maar uit het rechtskracht verkregen hebbend besluit, dat een besluit van een (orgaan van een) volkenrechtelijke organisatie in de zin van artikel 92 van de Grondwet vormt. Die wijzigingen behoeven dan ook niet meer aan de parlementaire goedkeuring te worden onderworpen.

De hiervoor onder 1 genoemde verdragen hebben gelding voor het gehele Koninkrijk, met uitzondering van die, genoemd onder punt 5, 6, 8, 9 en 10. De onderhavige wijzigingen zullen uiteraard dezelfde gelding hebben als de desbetreffende verdragen.

De staatssecretaris van Economische Zaken,
P. H. van Zeil

De minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
R. F. M. Lubbers